

Рад. Като Адамъ и Ева ся изгониха изъ Рая, добыха двама сынове и първаго называха Кайнъ, втораго же Авель. Кайнъ стана градинарь, и Авель пастырь овчій. Адамъ имаше обычай да принося Богу една часть отъ своите вещи, то есть первы-те плодове, первы-те цвѣтве, перворожденны-те добытоцы. Богъ воистина не има потреба отъ такива вещи, но Адамъ ги приносяше нему за да помни че все що има, го прие́маше отъ Бога. Кайнъ убо и Авель слѣдоваха примѣра своего отца. Но Кайнъ не приносяше Богу жертвы-те съ искренность. Ако въ градина-та му бѣ нѣкой добръ плодъ онъ го увардваше за да го изяде, и друго не приносяше Богу токмо онія кои не му бѣха потребни. Авель противъ избираше най толсты-те агне-та за да ги принесе на жертва. Того ради Богъ го любяше много по вече отъ брата негова Кайна. Въ единъ день Богъ му каза: Кайне за що стана ужаленъ, не знаешъ ли че ако струвашъ добры дѣла, ще получишь возмездіе, и ако согрѣшишь ще си накажешъ? като че му казувашъ, не треба никакой да ся скорби и жали, освенъ когда е грѣшенъ; Впрочемъ вмѣсто